

“Werken bij de dagbegeleiding van St. Elisabeth is boeiend en dankbaar”

Anita Laros en Karin Wierks vertellen graag wat werken op de dagbegeleiding van St. Elisabeth inhoudt. Samen met Ilona Kraussen vormen ze een team.

“Mensen van buiten St. Elisabeth die aan de dagbegeleiding willen deelnemen, kunnen er eerst kennis mee maken, mits zij een Wmo-beschikking of een Wlz-indicatie hebben. Zij of hun naaste(n) melden zich aan bij onze zorgbemiddelaar voor bijvoorbeeld een rondleiding. Een van ons neemt daarna contact op met de eventuele nieuwe deelnemer. Wij nodigen hem of haar uit om een keer koffie te komen drinken en geven allerlei praktische informatie. Dit gebeurt in de groep in de groepsruimte van 't Palet in St. Elisabeth: zo kan de nieuwkomer meteen zien wat er gebeurt en hoe het eraan toe gaat. Door deze kennismaking zien we dat er vaak minder schroom is om naar de dagbegeleiding te komen. Ook zien nieuwkomers vaak ook bekenden van vroeger! Na de kennismaking gaan we op huisbezoek. We zijn eerste contactpersoon voor een aantal deelnemers. De partner of een naast familielid heeft dan altijd een vaste contactpersoon en is betrokken bij de intake en de evaluatie, en kan meelesen in het elektronisch cliëntendossier. Tijdens het huisbezoek vormen we ons een beeld van de nieuwe deelnemer, bijvoorbeeld over zijn of haar persoonlijke achtergrond en medicijngebruik. Vervolgens stellen we een zorgplan op.

Per dag zijn er zo'n 10 tot 12 deelnemers. Zij mogen aan alle activiteiten van de dagbegeleiding én van St. Elisabeth deelnemen. We kijken naar wat ze leuk vinden en voor welke activiteit ze willen kiezen. Het aanbod bestaat bijvoorbeeld uit geheugentraining, een creatieve activiteit, bingo, bloemschikken, muziek, koersbal, beweegactiviteiten en de mannenclub. We houden rekening met wat de mogelijkheden van iedere deelnemer zijn en zorgen voor activiteiten op maat. Ook bieden we de mogelijkheid tot uitrusten in een aparte ruimte.”

Karin wil dat alle deelnemers zich zowel individueel als in groepsverband gezien voelen. Daarop inhakend vertelt Anita dat zij bij aanvang altijd een rondje nieuws doet. Ze vraagt dan aan iedereen: 'Hoe is het met je en heb je nog nieuws?'

Een van de kernwaarden van St. Elisabeth is zelfredzaamheid en samenredzaamheid. Voor mensen die nog thuis wonen en naar de dagbegeleiding komen, is dat heel belangrijk. "We stimuleren deelnemers om voor elkaar te zorgen. Als we 's middags gaan eten, dekken we samen de tafel, geven we bepaalde dingen aan elkaar door en ruimen we na het eten samen alles weer op. Het is mooi om een tevreden gezicht te zien zodra ze mee hebben geholpen. Het is ook leuk om te zien hoe deelnemers met elkaar in gesprek komen. Het gaat ons juist ook om het opdoen van onderling contact."

Karin heeft veel passie om met ouderen te werken. Zij vindt het dankbaar werk en houdt van de groepsdynamiek. "Het is voor mij een uitdaging om ervoor te zorgen dat ik deelnemers zover krijg dat ze na afloop naar huis gaan met het gevoel dat ze een leuke dag hebben gehad." Het hart van Anita ligt bij het werken met mensen. "Ik houd ervan om mensen te prikkelen en uit te dagen om nieuwe dingen te doen. Voor mij ligt de extra uitdaging in het werken met toekomstige deelnemers in de huisbezoeken en het opstellen van zorgplannen. De dankbaarheid van senioren is voor mij geweldig. Een dankjewel voor het geven van een glas water of zomaar een kus krijgen! Ik sta ervoor open om mee te gaan in nieuwe ontwikkelingen. Door te proberen daarin mee te denken kun je een eigen inbreng hebben en mee sturen. We zijn altijd bezig om het steeds beter te doen."

Tekst:

Addy Bakx

Irma Brouwers